

C/2025/5855

2025.11.10.

2025. szeptember 9-én benyújtott kereset – UU kontra Bizottság

(T-611/25. sz. ügy)

(C/2025/5855)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: UU (képviselő: S. Makoumbou avocate)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az OLAF főigazgatójának a felperes 2025. január 8-i közigazgatási panaszát elutasító, 2025. június 4-i határozatát (a továbbiakban: első megtámadott határozat);
- semmisítse meg az OLAF főigazgatójának a felperes 2024. július 12-i kártérítési kérelmét elutasító 2024. november 8-i határozatát, amelyet az első megtámadott határozat helybenhagy (a továbbiakban: második megtámadott határozat);
- térítse meg a felperes által *ex aequo et bona* megállapított és ideiglenesen 50 000 euróra becsült vagyoni és nem vagyoni kárt
vagy
- indítsa meg újra [bizalmas] ⁽¹⁾ tekintetében a vizsgálatot, és ahogyan azt a felperes panasz 65. pontjában kérte, töröljék a vizsgálati jelentés rá vonatkozó következtetéseinek szövegéből az alábbi szavakat:
„Therefore, despite that giving the interview to [...] by [bizalmas] technically transgressed Articles 11 and 12 of the Staff Regulations”;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a természetbeni kártérítés iránti kérelem elfogadhatatlanságára vonatkozó téves jogalkalmazáson és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul.
 - A felperes azt állítja, hogy az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor elfogadhatatlannak minősítette az olyan természetbeni kártérítés iránti kérelmet, mint például egy vizsgálati jelentés következtetései szövegének részleges módosítása, tekintettel e jelentés megtámadhatatlan jellegére, vagy az OLAF által az Európai Unió Törvényszékének volt tagja ellen eredetileg megindított, majd lezárt vizsgálat befejezését, amiatt, hogy a felperes nem jogosult az OLAF vizsgálatának megindítását kérni. A felperes egyrészt nem megsemmisítés iránti kérelmet nyújt be a vizsgálati jelentés ellen, hanem kártérítést kér, és azt javasolja, hogy nem vagyoni kár természetbeni megtérítése címén az OLAF önként módosítsa a jelentést. Másrészt a kért kiegészítő vizsgálat a felperes ellen az eredeti tényállás kivizsgálása nélkül 5 éven keresztül folytatott vizsgálat szerves részét képezi.
2. A második jogalap a szerződésen kívüli felelősség feltételeinek alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul.
 - A felperes azt állítja, hogy az OLAF-nak a tisztviselők személyzeti szabályzata 90a. cikke alapján elfogadott, az OLAF által az intézmények személyi állományának valamely tagjával szemben szakmai kötelezettségszegés miatt folytatott vizsgálat eredményeként keletkezett kár megtérítése iránti kérelemre vonatkozó határozatot úgy kell tekinteni, mint amely a közszolgálati jogviták tárgykörébe tartozik (EUMSZ 270. cikk), ezért az e területen kialakult ítélkezési gyakorlatban a szerződésen kívüli felelősségre vonatkozó feltételek vonatkoznak rá.

⁽¹⁾ Kitakart bizalmas adatok.

3. A harmadik jogalap a főigazgatót megillető mérlegelési jogkör nyilvánvaló megsértésére, az OLAF függetlenségének megsértésére, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke (4) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének megsértésére, valamint hatáskörrel való visszaélésre vonatkozik – A Számvevőszék 2011. július 12-i belső határozatának jogellenessége elleni kifogás.
 - A felperes szerint sérti az OLAF főigazgatójának széles mérlegelési jogkörét ha a tények vizsgálata nélkül határozzák meg az arra vonatkozó vizsgálat terjedelmét, hogy valamely intézmény személyi állományának egyik tagja, a visszaélést bejelentő személy, a sajtó számára hozzáférhetővé tett az egyik intézmény egy korábbi tagját érintő, a felperes ért erőszakkal kapcsolatos kompromittáló információkat. A felperes e tekintetben azzal érvel, hogy az említett erőszakos cselekményekre vonatkozó vizsgálatot a Bíróság azon állásfoglalását követően megszüntető határozat, amely szerint a Bíróságnak a csalás, a korrupció és az Európai Unió érdekeit sértő jogellenes tevékenységek elleni küzdelemmel kapcsolatos belső vizsgálatok feltételeiről és módjairól szóló, 2011. július 12-i belső határozata értelmében az OLAF nem rendelkezik hatáskörrel a Bíróság tagjait terhelő kötelezettségek súlyos, a költségvetésre gyakorolt pénzügyi következmények nélküli megsértésének vizsgálatára, sérti az OLAF főigazgatójának hatáskörét és függetlenségét, valamint a 883/2013 rendelet 1. cikkének (4) bekezdését és 17. cikkének (3) bekezdését. A Bíróság említett belső határozata jogellenes, mivel további jogalap nélkül eltér a 883/2013 rendeletről.
4. A negyedik jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartája 21. és 23. cikkének, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának és az Isztambuli Egyezménynek, valamint a visszaélést bejelentő személyek védelmének megsértésén alapul.
 - A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatok a jelen ügy ténybeli összefüggéseire tekintettel rendkívül súlyos hátrányos megkülönböztetést eredményeznek a felperessel szemben, megsértve ezzel az Alapjogi Charta 21. és 23. cikkét, az Isztambuli Egyezmény 18. cikke (3) bekezdésének harmadik franciabekezdését, 30. cikkét és 49. cikkét, valamint a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló rendelkezéseket (a személyzeti szabályzat 22a. cikke).
5. Az ötödik jogalap az Alapjogi Charta 41. cikke (1) bekezdésének, valamint a tisztességes bánásmód elvének, a pártatlanság elvének, a megfelelő ügyintézés elvének és a gondossági kötelezettségnek a megsértésére vonatkozik.
 - A felperes azt állítja, hogy a tárgya tekintetében hiányos vizsgálat, egy olyan jogi aktus figyelembevétele, amely nem térhet el az OLAF hatásköreit megállapító szabályozási kerettől, az ilyen vizsgálat invazív részletszabályai és túlzott időtartama sértik a megfelelő ügyintézés, a pártatlanság, a tisztességes bánásmód és a gondossági kötelezettség elvét.
6. A hatodik jogalap az arányosság elvének megsértésére és hatáskörrel való visszaélésre vonatkozik.
 - A felperes arra hivatkozik, hogy a vitatott vizsgálat megindítása, lefolytatásának módja és időtartama aránytalan volt a vizsgálat tárgyához, a felperes együttműködéséhez, valamint ahhoz a tényhez képest, hogy a Bíróság kizárta a fegyelmi eljárás megindításának lehetőségét a vizsgálat tárgyát képező tényállásra tekintettel, a bevezetett vizsgálati intézkedések rendkívül invazív jellege és hosszú időtartama miatt. Így a vizsgálat egésze büntető jelleget öltött a felperes tekintetében, ami túlmutat azon a hatáskörön és célon, amelynek érdekében a vizsgálati hatásköröket az OLAF-ra ruházzák.